

væsentlig Grad er et Angrebsvaaben. Der skrives her, at man er gaaet ud fra, at det vilde være gavnligt at have en Afdeling Fæstningsartilleri, „hvis Opgave i Fredstid væsentlig vilde være at indøve Brugen af det noget sværere Skyts, der i Militærteknikken indbefattes under Navnet „Belejringsartilleri“. Vi skulle ikke forsvare Landet efter dette Forslag, men de ville alligevel have et virkeligt Belejringsartilleri! Hvem vilde de da slaas med? De sige, de ville reformere hele Feltartilleriet. Nogle af de Batterier, som de ville have, kunne „paa Grund af de svage Rammer og navnlig de ældre, mindre mobile Førere, ikke uden i Nødsfald finde Anvendelse i første Linie og ere nærmest at betragte som en Art Positionsskyts i tilbagetrukne Stillinger“. De have „tilbagetrukne Stillinger“ ogsaa i det Forslag! Det vil blive en meget udholdende Kamp, naar det endelig gaar løs! De tilføje: „Forslaget vedrørende det lette Artilleri repræsenterer altsaa i Virkeligheden en Forøgelse af dette Vaaben sammenlignet med det tidligere Feltartilleri“. Altsaa Feltartilleriet vilde de have udvidet og forstærket, deres Forslag repræsenterer en Forøgelse! Jeg kan begribe, at nu begynder Vikingetiden igen i gamle Danmark. Der er visse Punkter, hvor de Herrer allerede i høj Grad synes at føle sig, jeg ved ikke, om jeg skal sige i Færd med at sætte sig i Besiddelse af Magten her i Landet. Thi de have nok foretaget nogle Reduktioner af forskellige Hærafdelinger, men der er to Afdelinger, som der endelig ikke maa røres ved. Det er Garden og Husarerne. De beholde mindst deres nuværende Styrke med Musik og det hele. Det gælder øjensynlig om, at den Dag, de Herrer indtage Pladserne deroppe, de da kunne have en ordentlig Eskorte.

Jeg skal ikke komme dybere ind paa dette mærkelige Værk. Jeg skal ikke, da vi jo ikke skulle forsvare os, være saa ondsksfuld at spørge de Herrer: Hvad skal dette halve Ingeniørregiment bestille ovre i Viborg? Thi der skal der virkelig ligge et halvt Ingeniørregiment. Jeg henstiller paa Grund af lokale Interesser, om vi ikke kunde faa det ned til Gedser, der kunde det være nærmere ved at blive anvendt.

Gaar man saa fra dette Forslag til Socialdemokratiets Forslag, saa vilde dog Ordføreren her staa ved det i Gaar, og han anbefalede det særdeles smukt og kønt til velvillig Overvejelse. I de Debatter, som have været ført mellem Socialdemo-

krater og Radikale om, hvilket af deres Forslag der er mest vrøvlet, har jeg hørt udtale fra socialdemokratisk Side, at deres Forslag var klart og rationelt, og at det virkelig gennemførte Tanken fuldt ud. Lad os se, hvordan det hænger sammen.

Deres Forslag er bygget over den Paa-stand, at det er umuligt for det danske Folk at forsvare sit Land, og at den danske Stat derfor bør sætte sin Lid til Freden, og at vi overfor de øvrige Magter — de Herrer mene altsaa dog, at Danmark ogsaa er en Magt — skulle erklære os for principielt og vedvarende neutrale. Og saa hedder det herom med en efter min Mening ligefrem elskelig Naivitet, at naar man afskaffer alt, hvad der kan bruges til Forsvar, vil ingen kunne tvivle om, at vor Neutralitet er ærlig og alvorlig, thi enhver, siger man, kan da se, at Danmark vil holde sig udenfor alle Konflikter, og „et afvæbnet Danmark er uden Interesse for en krigsførende Stormagt.“ Nu har man øjensynlig ment, at alle disse Paa-stande dog trængte til en Slutningstrumpf, og saa henviser man til, at „Socialdemokratiets internationale Karakter og stærke Vækst i alle Kulturlande . . . er den sikreste Borgen for Fredens Bevarelse“. Nu er det naturligvis godt, at man faar dette at høre om Socialdemokratiets intime Forhold til Kulturen, ellers kunde man gerne glemme, at der er nogen større Forbindelse mellem disse to Ting. Men der siges altsaa, at et afvæbnet Danmark har ingen Interesse for en krigsførende Magt. Som om den strategiske Betydning, som vort Land har, f. Eks. ved Store Bælt, ikke vedblev at bestaa, uanset Afvæbningen. Jeg kunde have forstaaet Forslaget, hvis det var gaaet ud paa at afskaffe Store Bælt og den Slags Ting, saa vilde det have klodset mere. Det er jo netop den faktiske Betydning, vi have, som nødvendiggør et Forsvar, og det er ikke Forsvaret, som afføder vor Betydning. Hvorfor ogsaa tale om krigsførende Stormagter i et saadant Forslag, hvorom man siger, at det er en Borgen for Freden? Det synes jeg ikke er ganske konsekvent. Og hvorfor vil man hævde, at Afvæbning er Bevis for Neutralitet, men samtidig hævde, at vi

Rettelse.

Sp. 4035. Efter Linie 25 indskydes:

Lovforslagets Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.